

LBRIS

We know
books

**Locuințe colective
din România**

2024 / igloomedia

08

ARTLINE

S

We know
booksAlb mineral,
verde vegetal

18

ADNBA

Locuire discretă
în Bucureștiul-colaj

26

Format4 architects

A locui *soft*. Zhero
Residence în Zalău

34

ARTLINE

Insertie subtilă,
cu referințe interbelice

44

AAIM Architecture

Verde blând,
post-industrial

52

X Architecture &
Engineering ConsultOne Mamaia: locuire
colectivă sezonieră

62

SQM Architecture

The Fold, locuințe între pluri

70

SSAT+

Pe fundal verde.
The Corner Floreasca

O nouă instanță arhitecturală pe malul lacului Herăstrău

90

Metrik Architecture

Structură și armonie: WIN Herăstrău

98

Puran Architecture
& Design

Eleganță și sustenabilitate

106

Thinging Studio

Locuirea în Uranus

114

ADNBA

Arhitectură *soft* în Bucureștii Noi: Marmura Residence

122

Puran Architecture
& Design

Industrial-contemporan: Brick Lofts

132

SSAT+ și CPCP
STUDIO

The Corner Armenească – restaurare, conversie și extindere

140

Lama ARHITECTURA

Un imobil pentru trei generații

Blocurile de astăzi, dovadă a geniului de ieri

Bruno Andreșoiu

Locuirea în clădiri comune, sau locuințe colective, cum frumos am scris noi pe copertă, nu s-a inventat ieri și nici măcar alaltăieri, în regimurile opresiv egalitare nu prea demult încheiate. Arheologi serioși ne asigură că au cercetat cu atenție și au găsit urme de blocuri prin tot felul de (resturi de) așezări vechi, ba chiar și prin Roma Antică. Bravo lor (și romanilor și arheologilor, se înțelege), ne bucurăm sincer pentru ei!

Cum însă romanii erau scoborători din daci, orice protocronist serios o poate confirma, rezultă foarte simplu cine a inventat blocurile pe lumea asta. Odată stabilit încă un adevăr istoric, geto-dacic și greu de contestat, probitatea intelectuală ne obligă să formulăm întrebarea care stă pe buzele minții tuturor protorespectivilor de mai sus: unde sunt, totuși, blocurile geto-dace? Cum arătau ele mai exact și cât de bine au putut să le ascundă autorii lor?

În fața aparentei absențe e clar că nu prea știm cum arătau, dar putem fi siguri că le-au ascuns foarte bine, mai ales după eșecul cu piramidele de lângă Nil, care le-au fost ciordite de viclenii egipteni. Că doar dacii le-au făcut, se știe, și pe alea și apoi, printr-o maradonă demult uitată, le-au fost sustrate. Or nu mai puteau accepta să li se întâmple așa ceva și la ei acasă, mai ales că le tot treceau pragul munților fel de fel: goți, alani, slavi, cumani și câte și mai câte alte rude sărace și apucătoare. Există opinii bine documentate, bazate pe deliruri atent sistematizate, care sugerează construcția lor direct în tunelurile subcarpatice, metodă prin care marii constructori arhitecți geto-daci își dublu protejau femeile, când plecau cu contracte de temple, piramide, poduri și alte minuni tehnice numai de ei stăpânite. Angajamentele, se știe, îi purtau vreme îndelungată pe la Roma, prin Egipt sau, cum încă nu s-a făcut public, dar noi știm bine, prin America geto-dacă. Căreia i se mai zice și America Latină, cu un termen deliberat greșit și inducător în eroare. Așa că era și normal să fie foarte atenți la disimularea odoarelor și construcțiilor locale, făcându-le teribil de greu de aflat.

Negăsindu-le nici noi, deși le-am căutat destul de atent, am fost nevoiți să ne adresăm urmașilor marilor constructori arhitecți geto-daci pentru proiecte mai ușor de identificat pe harta orașelor noastre actuale. A rezultat astfel o selecție de 16 clădiri rezidențiale pline de apartamente, pe care am adunat-o într-un album mic și elegant, cu tot respectul cuvenit urmașilor unor mari strămoși.

Proiectat într-o estetică a discretului și luminosului, cu respect pentru locuire și natură laolaltă, ansamblul rezidențial Stejarii Collection impune noi standarde în peisajul locuințelor colective din România. Gândit în linii clare și echilibrate, proiectul materializează un scenariu de locuire privilegiat, pornind de la ceea ce oferă situl mai prețios – imediata învecinare cu pădurea, a cărei prezență se va „infiltra” și în interiorul ansamblului.

Valorificând excelenta amplasare, pe un sit anturat de pădure pe trei laturi, Stejarii Collection se desfășoară într-o construcție continuă, de o modularitate geometric-armonioasă, asemenea unei panglici care formează patru curți interioare. Datorită acestei structuri arhitecturale, toți locatarii se pot bucura de priveliștea pădurii. Două tipuri de terase asigură o relație plăcută de permeabilitate cu exteriorul – unele acoperite, „săpate” în volum, altele, generoase, obținute din alternanța nivelurilor diferite. Întregul concept se bazează pe jocul dinamic al unor volume simple, paralelipipedice, ce individualizează unitățile de locuit și aduc ansamblul la scara umană. Prezența teraselor adânci cu jardinieri, integrate în aceste volume cu regim mediu de înălțime, reprezintă, o dată în plus, o fină mediere între exterior și interior și accentuează senzația de întindere și orizontalitate, ce trimite la confortul unei locuințe individuale.

Pentru a sublinia volumetria limpede a clădirii, arhitecții au folosit exclusiv culoarea alb, anvelopanta fiind tratată ca fațadă ventilată, cu panourile de fibrociment tip Eternit alb pline sau perforate, ce nu interferează cu gestul arhitectural. Din aceleași rațiuni formale, atât structura verticală (diafragme, stâlpi), cât și cea a consolelor sunt puțin vizibile, integrându-se în pereții partiurilor. Structura mixtă de beton și triangulațiile din metal, de susținere a consolelor, au dat posibilitatea unor deschideri mari, fără stâlpi în interiorul încăperilor, creând astfel posibilitatea unei comunicări vizuale neobturate cu natura.

Imobilul cuprinde apartamente generoase, atent compartimentate, de 2 până la 5 camere, cu suprafețe de la 80 mp până aproape de 200 mp. Nu în ultimul rând, proiectul ține cont de conceptul de casă pasivă și obține certificatul verde BREEAM, calificativ Excellent.

LBRIS

We know
books

